

Kedves Gyerekek!

Rajzra föl! Újra színes ceruza kerestetik!

Rajzverseny, melyben minden gyerek CSAK NYERTES LEHET!

Ilyen még nem volt! Osztályok is bekapcsolódhatnak! A tét óriási. A szerencsésekre értékes nyeremények várnak! A főnyereményt egy iskolának szánjuk: június 20-án elviszünk egy autóbusznyi gyereket Bécsbe!

Felhívunk minden anyukát, apukát, nagymamát, óvó nénit, tanító nénit, hogy értesítse a gyerekeket rajzos mesepályázatunkról. Mindenki bekapcsolódhat, az óvodásoktól a nyolcadikosokig.

A JÁTÉKSZABÁLYOK: Kedves gyerekek! Három hónapon keresztül olvashatjátok Németh Csilla egy-egy meséjét a Kis Dudor meséi című mesekönyvből. Bízunk benne, hogy a szülők és a tanító nénik megmutatják nektek ezeket a meséket. S hogy mi a teendőtok?

Kérünk benneteket, hogy az elolvasott fejezetekhez készítsetek illusztrációkat. Elég egyetlen rajzot küldeni, de akár mindegyik meséhez küldhettek rajzokat, egy meséhez akár többet is. Ahogy az ihlet diktálja! A legérdekesebb, legszebb rajzokat kiállítás keretében mutatjuk be, amelyre a gyerekeket is meghívjuk. A szerencsés nyerteseket pedig egy gyermek-napi fogadáson látjuk vendégül!!!

Gyerekek, rajzra föl!
Az ajándékok sorsolás útján találnak majd gazdára!
Mindenkinek van esélye!

A nyeremények sorsolás útján találnak majd gazdára. Mindenkinek van esélye, aki beküld egy illusztrációt (vagy többet, mert aki több rajzot küld, annak nagyobb az esélye is). **Várjuk rajzaitokat!!!**

CÍMÜNK:
Új Nő szerkesztősége, Jilemnického 264/18, 929 01 Dunajská Streda.

NYEREMÉNYEK:

5x összesen 250 euró értékben MP3 lejátszó a dunaszerdahelyi Assi Computers ajándéka

4x összesen 240 euró értékű játék a dunaszerdahelyi PomPom Toys ajándéka

4x összesen 240 euró értékű vásárlási utalvány a dunaszerdahelyi Boriborn ruhaüzletbe

1x 80 euró értékű kerékpár a dunaszerdahelyi Cyklosport ajándéka

3x összesen 120 euró értékű DVD-csomag a dunaszerdahelyi Focus Music Shop ajándéka

3x összesen 240 euró értékű Panta Rhei vásárlási utalvány a Panta Rhei könyvesbolt ajándéka

FŐDÍJ: az SAD Dunajská Streda, a.s. támogatásával egy bécsi kirándulás idegenvezetővel. Városnézés, látogatás Schönbrunnba és a bécsi állatkertbe.

Kérünk benneteket, hogy a rajzokra írjátok rá a neveteket, a pontos címeteket, a telefonszámotokat és az iskolátok nevét! **FONTOS!**

Németh Csilla

Kis Dudor meséi

Ez az éjjel is úgy kezdődött, mint a többi. Eloltottam a lámpát, bebújtam az ágyba, és megpróbáltam aludni. Egyszer csak valami halk kaparást, zörejt hallottam az ablak felől. Tán egérke lesz, vagy valami kismadár? Gondoltam, megnézem. Meztláb lopódtam az ablakhoz. Uramfia! Nem egérke, nem is kismadár kaparászott az ablakpárkányon, hanem egy manóféle emberke állt ott, ő kopogott. – Ha kopog, hát beengedem – gondoltam –, s résnyire tártam az ablakot.

– Kis Dudor vagyok – mutatkozott be.

Megkérdezte, nem lakhatna-e nálam egy ideig. Szép, levélhullató ősz volt, de bizony hűvös már. Beleegyeztem.

– Tavaszig el se engedlek – ígértem neki.

Ő hálásan mosolygott. Ettől fogva megváltoztak az estéim. Elalvás előtt a sötét szobában kiült a párnám csücskére, és elkezdett mesélni. A barátairól meg magáról mesélt.

A szelídítés

Amálka gömbölyű. Gömbölyűbb és kerekesebb, mint általában az aranyhörcsögök.

De azért nem annyira kövér, hogy át ne férjen egy egészen kis résen. Rugalmasabb, mint a gumilabda, s ezt a tulajdonságát nagyon jól kihasználta, amikor megszökött. Amálkát ugyanis fogókúráztatták a gazdái.

– Egek, nézzétek, majd szétpukkad ez a hörcsög! – sápizott a családanya. Attól a naptól kezdve Amálka kisebb adagokban kapta a salátalevelet, sárgarépat, almát, s az Albert nevezetű kedvenc kekszét, sajnos, csak ünnepnapokon szolgálták fel neki. Nem mint ha elégedetlen lett volna gazdáival, de azt mégse bírta elviselni, hogy olyan ritkán vannak ünnepek, és egy adandó alkalommal, juhé, megszökött.

A Rozmaring utca 2-es számú házában kapujában szólította le

Kis Dudort:

– Jó napot!

– Buebee! – bömbölt rá Kis Dudor, és apró kezével hevesen hadonászott. – Buebee! Buebee! – bömbölt rá újra, és rettenetes finctorokat vágva kifakadt. – Ha nem vagy hajlandó megjijedni, akkor legalább ne zavarj a munkámban!

Amálka csodálkozva félrehúzódott, és egy ideig türelmesen figyelte, hogyan ijesztgeti ez a dühös manó a szatyaikat cipelő pókanyókat, a munkából hazasiető városi hangyákat. Sőt, még egy üzletkötő legyet is felröppentett békés tenyérdörzsöléséből. Hamarosan kihalt a környék, és Amálka odasompolygott a szemétkuka árnyékában pihegő manóhoz.

– Jó napot! Letelt végre a munkaideje, vagy talán még mindig zavarom?

– Igen, zavarasz – pityeredett el váratlanul a manó, de aztán csak megemberelte magát.

– Engem nem lehet leszólítani, engem nem szabad zavarni, mert én vagyok a környék réme, a félelmetes Kis Dudor, a legcsúnyább, legellenszenvesebb, legdühösebb manó! – dobbantott, és – Buebee! – bömbölt rá Amálkára. A kis hörcsög azonban nem volt hajlandó megjijedni. Sőt, mintha a bajuszkája mögött enyhe mosolyféle bujkált volna, amely egyre szélesedett és jóízű kacagásban tört ki.

– Mit nevezsz? – ripakodott rá sértődötten Kis Dudor.

– Rossz a neved. A környék rémét nem hívhatják Kis Dudornak.

– Akkor megváltoztatom! Mondjuk... Nagy Dudorra vagy Óriás Bömbölőre.

– Haha! – nevetett Amálka. – Sehogy se illenek hozzád ezek a nevek. A Kis Dudor tökéletesen megfelel.

– Akkor mit csináljak?

– Hagyd el ezt a bolondságot! Ne ijesztgess!

– Azt nem lehet. Mit csinálhatna a legcsúnyább, legellenszenvesebb, legdühösebb manó?! – bömbölt újra Kis Dudor, és nyomatékkal dobbantott is.

– Hahaha, hihhi, hahaha! – majd megfulladt, úgy gurgulázott a nevetéstől a kis hörcsög.

– Én látok itt ugyan egy nagyon mérges manót, de remélem, nem igazi a mérge, mert csak kedves manókkal barátkozom. Gyere velem inkább világot látni! – kezdett másról, sokkal érdekesebből beszélni Amálka, és meggyőző mosolya varázslatot tett.

– Jó, elmegyek – egyezett bele félszegen Kis Dudor.

Összemosolyogtak, most már baráti szívvvel. Ekkor váratlanul mintha megmordult volna az ég.

– Jaj, zivatar! – húzta be fejét ijedten Kis Dudor.

– Nem lesz zivatar, a gyomrom korgott – vált szégyenlőssé Amálka hangja, és mintha a bajszocskája mögött elpirult volna egy kicsit.

Találkozás Alberttal

A Rozmaring utca 2-es számú ház kapuja alatt töltötték az éjszakát. Aztán reggel elindultak Kis Dudor kerékpárján, maguk sem tudták, merre, de világot látni, szerencsét próbálni. Csupán a halványkék kerékpár, melynek a csomagtartóján most Amálka kucorgott, volt a manóé, mégis az egész környék irigyelte. Gyorsan kiértek a Rozmaring utcából, és a park mellett hajtottak el.

– Fűvet fogok enni – gondolta Amálka keserű szájjal, és lekéredkedett a hátsó ülésről.

Egy csipkebokor alá tolták a kerékpárt. Míg Amálka a fűvet rágcsálta, Kis Dudor kényelmesen leheveredett. Egy katica röppent a karjára, végigsétált a tenyerén. Megszámolta a pöttyeit. – Szállj, hétpettyes, mutasd, merre induljunk! – küldte tovább a katicát. Aztán csak furdette arcát a napsütésben. Egyszer csak dúdolni kezdett:

*Szeretlek, kék kerékpár,
szép vagy, mint az ég.*

– Utóbb költő lesz belőlem – hökkent meg a manó, majd elégedetten elmosolyodott.

Ekkor már Amálka is ott lihegett kigömbölyödött pocakjával, kényelmesen elnyújtózva a bokor árnyékában. A jóllakottságtól ragyogtak szemei.

– Elmehetnénk kirándulni a Köves-tóhoz, azt mondják, gyönyörű vidék! – ábrándozott Kis Dudor. – Halványkék ég, szép zöld fű, virágok, lepkék. És nyárfák állják körbe a tiszta vizű tavat.

– Itt is elég zöld a fű, az éggel sincs baj, csak... – fejezte be hirtelen mondandóját Amálka.

– Mi a baj, kedves barátnóm?

– Hát nincs ott keksz.

– Szerünk neked kekszet! – ugrott fel hirtelen Kis Dudor, s mire Amálka észbe kapott, el is tűnt, azazhogy mégsem. Amálka észrevette, hogy a sétányon, egy pad mellett valakivel igencsak komolyan beszél, majd azzal a valakivel elindulnak feléje. Egy idősödő városi egeret hozott magával Kis Dudor, s izgatottan magyarázta:

– Ő Józsi. Józsi ismeri Albertot. Albert pedig a kekszgyárban dolgozik. Minőségellenőr.

Józsival megegyeztek, hogy beszél Alberttal, és hamarosan visszajön. Addig várjanak rá türelemmel. Harangszóra vissza is ért, és hozta magával a jóléttől kövér kekszellenőrt. Amálkának hevesen dobogott a kis szíve. Izgalmat még fokozta, hogy Albertnak határozottan kekszillata volt.

– Nos – kezdte nagyon megfontoltan Albert –, tudom, mi a kívánságotok. Segítek rajtatok, hisz a kekszgyárban dolgozom. Mivel a kekszkóstolgatás nagyon veszélyes dolog, ugyanis magánellenőr vagyok – súgta Albert titokzatosan –, valamit kérnék érte cserébe.

Amálka úgy érezte, el kell innen futnia, de Kis Dudor erősen szorította a kezét. Nem mozdult volna, pedig nagyon bánta már, hogy szóba állt ezzel a jóllakott egérrel.

– Pénzünk nincs – mondta ijedten.

Albert azonban nagyon nyájasan mosolygott rájuk:

– Ó, hát én nem arra gondoltam! Ha azt a kis kék kerékpárt megkaphatnám – a csipkebokor alá mutatott –, bizony annyi kekszet adnék nektek, amennyit csak akartok.

Kis Dudor szóhoz sem jutott, olyan nehéz lett a szíve. Majdnem elsírta magát. De most Amálka ragadta meg erővel Kis Dudor kezét.

– Köszönjük – szolt határozottan –, de erről szó se lehet. Gyereünk már innen, Dudor – nógatta a megszeppent manót.

– Nem lehet – sóhajtott az szomorúan.

– Gyere! – mondta Amálka most már egészen szigorúan, s nyomatékkal dobbantott is hozzá. – Most jutott eszembe, hogy nem szeretem a kekszet és semmiféle édességet. Már majdnem elfelejtettem, hogy a fű sokkal egészségesebb. Tele van vitaminokkal.

– Igazán? – vidult fel Kis Dudor. – Nem hiszem.

De ezt már akkor mondta, amikor Amálka a kerékpár hátsó ülésén kucorgott, s ő vidáman tekerte a pedált. Körbejárták a várost. Amikor elfáradtak, visszatértek a parkba. Az ismerős bokor alá beállították a kék kerékpárt, és leheveredtek mellé. Egy szép nagy juharfalevél volt a takarójuk

– Igazi barát vagy, kedves Amálka – mondta halkan Kis Dudor.

– Te is – súgta vissza Amálka.

Mire előbújt a hold, mindketten mélyen aludtak.

